

Skąd się bierze leworęczność?

Mózg zbudowany jest z dwóch półkul, z których każda ma inne zadanie do wykonania. Francuski lekarz, Poul Broca prawej półkuli przypisał, postrzeganie przestrzenne, rozpoznawanie wzorów, kształtów i zależności między nimi, a także intuicję, pamięć, wyobraźnię, wrażliwość estetyczną i poczucie humoru. Lewa półkula zaś pełni nadrzędną funkcję w kształtowaniu i przetwarzaniu procesów językowych która m. in. porównuje litery i „zauważa” obecność lub nieobecność znaków diakrytycznych (kresiek, ogonków), odbiera, rozpoznaje i różnicuje dźwięki mowy, przepracowuje materiał związany z cichym czytaniem, rozpoznaje rymy. Lewej półkuli Poul Broca przyporządkował też zdolność logicznego myślenia, uzdolnienia matematyczne, techniczne i naukowe. Pomimo pełnienia różnych funkcji obie półkule współpracują ze sobą i wzajemnie się uzupełniają.

Leworęczność także ma swój początek w mózgu, a także genach. Drogi nerwowe z prawej strony ciała prowadzą do lewej półkuli, z kolei z lewej strony ciała odpowiednio do półkuli prawej. Czynności ruchowe lewej ręki znajdują się pod pełną kontrolą prawej półkuli. Kiedy dochodzi do dominacji prawej półkuli mózgu, człowiek częściej posługuje się lewą ręką, staje się ona silniejsza i sprawniejsza. U większości populacji dominująca jest półkula lewa i na zasadzie skrzyżowanych połączeń powoduje dominację prawej strony ciała. Wiodąca może być nie tylko ręka, lecz także noga, oko, ucho. Natomiast lewostronność występuje u osób z dominującą półkulą prawą.

Gdy jedna ręka jest dominująca, a druga pomocnicza zapewniona jest dobra koordynacja ruchów. Próby „przymuszenia” prawej, słabszej ręki do dominującej roli, najczęściej powodują nieosiągnięcie pożądanego stopnia sprawności. Dlatego też nigdy nie należy sugerować dziecku prawej strony-dominacja stronna jest niezależna od woli dziecka, próby nakłaniania go do używania prawej ręki lub nogi mogą zwiększyć trudności dziecka np. podczas nauki w szkole. Pod żadnym pozorem nie wolno przekładać dziecku kredek, tyżeczki, czy zabawki z ręki lewej do prawej. Najczęściej, wywołuje to odwrotny do zamierzonego skutek.

Bezpośrednimi skutkami przestawienia z lewej ręki na prawą mogą być:

- zaburzenia pamięci i koncentracji,
- zaburzenia mowy,
- Zaburzenia koordynacji wzrokowo-ruchowej
- Zaburzenia integracji dźwięku i obrazu
- Zaburzenia orientacji przestrzennej
- trudności w czytaniu i poprawnym pisaniu (dysleksja, dysortografia, dysgrafia).
- zaburzenia emocjonalne, w tym płacliwość, lękliwość, nadpobudliwość psychomotoryczna, ataki złości, jękanie, moczenie nocne.

Pozdrawiam!

Literatura ;

1. M. Bogdanowicz, *Leworęczność u dzieci*. Wydawnictwa szkolne i pedagogiczne, Warszawa 1989
2. M.J Healey , *Leworęczność. Jak wychować leworęczne dziecko w świecie ludzi praworęcznych*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2004
3. J. Cieszyńska, M. Korendo, *Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia*. Kraków 2007
4. Internet